

marelice, pa pol drugi čevelj eden od drugega, — vendar ne pred kakor o sv. Jurju, ali kadar je že gorko.

3. Kako se koreninice sadijo.

Tudi iz koreninic se lahko veliko divjakov zaredimo. Kadar se drevesa cepijo ali pa presajajo, mora se jim serčna korenina odrezati, pa tudi nekaj postranskih proti koncu, da več sisavk naredé. Porezane korenine se potem tako sadijo, da jih na debelejšem koncu pol palca ven moli.

Koreninice več mladčic poženejo, in še skoraj hitreje rastejo, kakor piškurji.

S hostnimi divjaki se jaz nisem veliko pečal, ker sem previdil, da je ž njimi kasnejše in težavniše delo, kakor s piškurji. Prav lepe rasti se težko dobé, ker jih ljudje hitro poberejo; gerdi kremplji pa vso drevesnico kazé. Tudi za cepljenje so kasni, ker morajo večji del v sklad cepljeni biti, in to cepljenje je nar bolj kasno.

Sadjorejec mora skerbeti, da si, kakor more, napravi prav veliko divjakov; če jih nima, nima kaj cepiti.

(Konec prih.)

Književnost.

Slovenski Katekizem ali kerš. katoliški nauk za spodnje gimnazije, nižje realke in sploh za bolj odraščeno mladost. Spisal Anton Lésar, katehet ljubljanske realke. — Ta lična knjiga obsega štirinajst pól in pol, in je na prodaj pri bukrov. H. Ničmanu v Ljubljani po 64 n. kr. — Takega večjega katekizma smo že davno potrebovali in želeli. Mislimo, da bi bil tudi prav primeren za nedeljske šole po deželi, posebno zato, ker je gosp. pisateljeva beseda kaj izverstna, gladka in lahko razumljiva.

Oeterta in peta šestka Vilharjevih pesem razveselile ste nas zopet s premični pesmicami. Naj mi prodaj ji ima bukvar Lerher v Ljubljani po 50 n. kr.

Opominek za učitelja

mesca aprila. *)

Polovico šolskega leta je preteklo. Ljubi učitelj! sprašuj svojo šolsko vest, da boš vedil, pri čem da si. — Posebno premisli: Ali nisi zlatega šolskega časa tratil z nepotrebnimi

*) Zakasnjén, pa vendar še ni prepoznó.

rečmi? — Ali nisi pri podučevanju učencov bolj skerbel za njih glavé kakor pa za serca? — Ali spoznaš, da je šola za življenje, ne pa življenje za šolo? — Nedeljskim učencom razlagaj pogloblitne reči iz živalstva, rastlinstva in rudstva. Govori naj pred od domačih, potem od daljnih reči. Stavi pa vsako razlaganje vedno na primerni kazavni poduk. — Divjaki, kateri pozneje ženó, se še lahko v sklad cepijo. Sicer pa naj se cveteče drevje pusti pri miru. — Zelenjava, feržol in vse, kar še ni bilo do zdaj vsajeno in vsejano, ali kar še ni poglalo, se še zdaj zadnji čas sadi in seje. — Pri čebelah je že treba satje iztrebovati. — Proti koncu tega mesca že tudi začenjajo pastirji živino na pašo goniti. Povej tedaj, kako se pošteni pastirji in pastarice vedejo, — da zavoljo paše ne zamujajo šole, da ne delajo škode, da ne pretepajo živine i. t. d. Posebno pa vsem otrokom skerbno naročaj, da ne bodo razdirali in pobirali ptičjih gnjezd in preganjali ljubih ptičkov.

V e l i k o n o č n a.

Zveličar zmagal smerti je vezila,
Vesolja zlato jutro se svetli;
Klic zmage širi se v dežel številá, —
Častito gre iz groba, spet živi.

Aleluja!

Prestal za nas je silne bolečine
Na križu neštevilnih smertnih ran;
Al ko pokopa tretji zor zašine,
Napoči že vstajenja slavni dan!

Aleluja!

Odperle zopet so se raja vrata,
Ki silo let jih krila je meglá;
Svetiti jela se je zarja zlata
Vsem vernim upajočega sercá.

Aleluja!

Tud tebi, vernik, se nebo odpira, —
V blišobi sedež sred izvoljenih,
Studenec polno milosti izvira,
Poterjen si v preblazih čednostih!

Aleluja!

Več v dolgi tmini groba ni strašenja,
Pregnal ga je od tod rešitelj tvoj,
Ter da ti up častitega vstajenja,
Zató neskončno slavo njemu poj!

Aleluja!

Premagan je hudobe glas lažnjivi,
Razterta zapeljivcova oblast,
Jo zmagal je zveličar ljubeznjivi,
Prepevaj mu neskončno hvalno čast!

Aleluja!

Veseli, sladki up naj vse navdaja,
Pregrešnega življenja naj bo kraj;
Preslavni dan naj serčno vsak ohaja,
Odperte zdaj so vrata v sveti raj.

Aleluja!